

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 244. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm15417/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg hør en lille Fugl, som fløi af Land,
Den bad han at hils sin Hæstemand.

Dg hør en lille Fugl, som fløi under De,
Den spurgde han om sin Hæsteme.
Det er saa hevist en Jomfru, mig tvinger.

Liden Karen.

Dg det var liden Karen, det Unge-Kongen saae,
Hun lyfte som en Stjerne blandt alle Tærner smaa.

Hun lyfte som en Stjerne blandt alle Tærner smaa,
Dg Unge-Kongen talde til liden Karen saa:

„Dg hør du, liden Karen, og vil du soie mig,
Graahosten og Guldsabelen, dem vil jeg give dig.“

„Graahosten og Guldsabelen, dem passer ei jeg paa,
Giv dem din unge Dronning, lad mig med Hæren gaa!“

„Dg hør du, liden Karen, og vil du soie mig,
Steenhuset udi Stoven, det vil jeg give dig.“

„Steenhuset udi Stoven, det passer ei jeg paa,
Giv det din unge Dronning, lad mig med Hæren gaa!“

„Dg hør du, liden Karen, og vil du soie mig,
En Krone af det røde Guld, den vil jeg give dig.“

„En Krone af det røde Guld, den passer ei jeg paa,
Giv den din unge Dronning, lad mig med Hæren gaa!“

„Dg hør du, liden Karen, vil ei du være min,
Saa lader jeg dig sætte i Hængetaarnet ind.“

„Dg lader du mig sætte i Hængetaarnet ind,
Ret aldrig nogenstede saa vil jeg være din.“

„Dg hør du, liden Karen, og gjør du mig saa vred,
Saa lader jeg dig sætte i Spigertønden ned.“

„Dg lader du mig sætte i Spigertønden ned,
Saa fiender Gud i Himlen dog min Ulykkelighed.“

De satte liden Karen i Spigertønden ned,
Der kom to hvide Duer til hende med Guds Fred.

Da blegned Unge-Kongen i sin forgyldte Sal,
Der kom to sorte Hævere til ham med Helveds Aal.

Den lille Sjerfke.

Danfønning og Hr. Høbern Svart,
Stoven staer deilig og grøn,
De drifte sig Vinen den klare.
Den Sommer og den Eng saa vel kunne sammen.

„Dg hør I, Dannefønning, hvad jeg siger Jer,
I giv' mig liden Kirsten, eders Datter kjær!“

„Men hun, liden Kirsten, er kun Karens ti,
Hun kan eders Klæder hverken se eller flye.“

„Men hun, liden Kirsten, saa ung, er saa nem,
Hun lærer julestuart at se sin Sem.“

